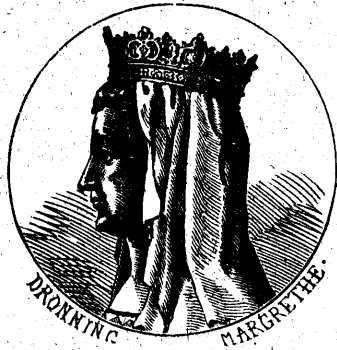

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 31.

Kontor: Nørregade 33, St.

31. Juli 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Mary Steen,

Kongel. Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“
bedes sendt under Adresse:
Ekspeditionen, Nørregade 33.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stillet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

Manuskripter, der indleveres til „Kvinden og Samfundet“, maa til Efterretning for Redaktionen være forsynede med Navn og Adresse. Til anonyme Skrivelser kan Red. ikke tag Hensyn.

I August Maaned under Fru Anholms Fraværelse bedes alle Meddelelser til Redaktionen sendte til Kontoret Nørregade 33.

Et Ord til Landmandens Hustru

i Anledning af

„Vort Landbrugs Skadedyr“
af Sofie Rostrup.

Det moderne Landbrug skiller sig paa mange Maader fra det ældre, hvad der ikke er uden Betydning for dets Kvinder.

I ældre Tid var det som bekendt ofte Skik, at det mindre begavede Barn skulde være Landmand; til at dyrke Jord var han altid klog nok. Nu derimod hører der lige saa meget til at være en dygtig Jordbruger som til hvilken som helst anden Gerning, selv i Videnskaben. ja under den Krise, Landbruget alt har arbejdet under i henved en Menneskealder, og som ikke synes at ville vende sig til det bedre, før Elektriciteten har bastet Københavns Tusinder af Vandfald til Gavn ogsaa for Skandinaviens sydligste Del, idet det vil blive Danmarks Opgave at ernære de mange Millioner Mennesker, der da vil kunne tjene deres Livsophold deroppe, kan man uden at

Tandlæge

Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

lyve ret meget paastaa, at der stilles større Fordringer til den arbejdende Landmands Flid, Kundskab og Spar-sommelighed, hvis han ikke skal sakke agter ud, end til nogen anden Arbejder.

Ære være vort Lands Tusinder arbejdende Landmænd, der — tit uden anstændig Skoleuddannelse — hidtil har redet Stormen af i Kraft af den jævnt udholdende danske Flid og den naturlig Begavelse, vort Folk sidder inde med, hvilke to vel nok er de væsentligste Grunde til, at vort Landbrug endnu, bl. a. ved Pariserudstillingen, kan samle Europas ledende Jordbrugeres Opmærksomhed paa sig; det er jo ikke længe siden, at en fransk landøkonomisk Forfatter kaldte Danmark for Jordens Mejeriuniversitet.

Og døm ikke straks de mange Landmænd for uduelige, som allerede ligger paa Valen som Ofre for Kapitalen. Mange havde købt i den „dyre Tid“, og ingen kan se langt ind i Fremtiden. —

Hos Bønderne var i ældre Tid Konen snart den vigtigste, og paa hendes Dygtighed kom det ofte mest an. Manden passede Jorden og havde sine bestemte Hviletider, der især om Vinteren forlængedes vel meget uden Gavn for Personens Udvikling og Bedriften. Konen derimod havde aldrig Ro. Først skulde hun lige som Konen inde i Byen sørge for Mad til hele Husholdningen — hvor mange Hustruer er ikke i Dag altfor godt fornøjede med sig selv ved denne deres Livsgerning: „at fodre Bæstet godt“! — dernæst i den lange Vinter karte og spinde til alt det Tøj, som ikke alene Familien brugte i Aarets Løb, men som ogsaa dannede en væsentlig Del af Tjenestefolkenes Løn, og endelig hvilede alt Arbejde i „Kaalgaarden“, Vask og Klipping af Faar (og Mennesker) m. m., last not least hele Mejeri-væsenet paa hendes stærke Skuldre; naar alt kommer til alt, er det hende, der har gjort vort Smør til en sælgelig Vare hinsides Vesterhavet; hun har Arbejdet og Ansaret for Bondens Smør, der ogsaa i de Tider spillede en Hovedrolle for Bondens Indtægt.

Den Gang øgede Konen Mandens Indtægt og sparede ham Udgift, nu har Andelsmejerierne gjort hende lige

Dansk Kvindesamfund.

Alle Københavnskredsens Medlemmer bedes om at indlevere i August Maaned paa Kontoret, Nørregade 33, Stuen, deres Bidrag af 25 Øre — eller derved — til Dronning Margrethes Minde under den Form, som aftales ved Fællesmødet i Odense den 21de Maj.

Nørresundby-, Rønne-, Odder- og Ringkøbing-Kredsene bringes herved Tak for indsendte Bidrag.

Anna Hjort,
Kasserer.

saa godt til en Luksusartikel, som Konen i Byen er.

Nej og atter nej! Der staar skrevet, at Konen skal være Manden en Medhjælp. Og skønt man i vore Dage ikke skal tro alt, hvad der er sort paa hvidt for, kan der ogsaa nu skaffes Enighed om den gensidige Hjælpsomheds Nødvendighed mellem Ægtefæller. Men lad os som Menneskevenner glæde os over, at Arbejdet hos Bønderne ikke mere ensidigt gaar ud over den ene, den svagere Part, hvis Sundhed og Skønhed ofte led ved Overanstrengelsen, lige som hendes Sundhed og Skønhed nu lige saa ofte lider ved Mangel paa Bevægelse og Ophold i den friske Luft — hun, som saa let kunde være Naturens friske Datter. Vel har Bondens Hustru ogsaa nu ret meget at tage Vare, men det kan ikke nægtes, at adskillige af Nutidens Kvinder ikke bruger deres Frihed til fuld Gavn for deres egen Udvikling. Imidlertid, hendes Slave-lænker er knap brudte, og Kvindens Aarhundrede endnu ej kommet. Hvad særlig Bondens Hustru angaar, kan det vel heller ikke nægtes, at var hun i Danmark altid mere Træl end Manden — hvorved hun dog havde en Lejlighed til at lede og paavirke Husholdningen, som er hende nægtet nu — er hun i Nutiden ikke altid den Medhjælp i aandelig og materiel Henseende, som det bør sig en Dane-kvinde at være; nu er det snarest Manden, der ensidigt bærer Arbejdet. Og skaffer Andelsmejeriet og Tjenestefolkenes moderne Paaklædning i Kradsklæder i Stedet for det solide Vadmæl hende nu mere Frihed, saa medfører denne større „Egenraadighed“ ogsaa Forpligtelse til at bruge Tiden godt, og de „daarlige Tider“ bør pirre hende til en lignende Kraftanstrengelse, som allerede adskillige „Hønsedamer“ har udfoldet. Maaske hun alene kan bringe det danske Landbrug over Krisen.

Se da her en Kvinde, Fru Sofie Rostrup, lige som hendes Navne, Sonja Kovalevski, en af vore Blækere for

Tandlæge
Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

Toni Christensen

Hjemmelavet Konfekt.

Spise- og Kogechokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Alle 1 A, St.

Telefon 18311.

Varerne bringes overalt.

„Kvindens Aarhundrede“, og lige som den bekendte Matematiker gørende Fyldest for Navnets Betydning — paa Dyrelærens Omraade. Vek henvender hun sig kun til de danske Landmænd. Men bortset fra, at der jo allerede er et Par Kvinder, der „arbejder“ i Landbruget foruden de utallige Smaa-kaarskoner, man overalt paa Landet af og til ser slide i deres Ansigts, ja sikkert hele Legemes Sved, saa mener jeg da, at den danske Sonjas Bog ogsaa har Ærinde til manges Landmands Kone og Landmands Datter.

Svend Mørk-Hansen.

(Sluttes).

Børnene.

I „Kvinden og Samfundet“ Nr. 29 klager en Moder (A) over Religionsundervisningen i vore Skoler som Helhed, specielt over Anvendelsen af Balslevs Lærebog. — Skønt jeg i visse Maader godt kan være enig med denne Moder, maa jeg og vistnok mange med mig tage Afstand fra adskillige af hendes Udtalelser som temmelig uberettigede.

A siger bl. a.: „Her skriver i vor Tid den ene Skolemand efter den anden Bøger, som skal fængsle Børnenes Interesse og gøre Undervisningen til en Glæde for dem; men i det allervigtigste af Livets Spørgsmaal er det kun tør, tør Udenadsremsen, der kræves.“

Hvis dette virkelig passer paa den Religionsundervisning, der bliver den lille Pige til Del, saa er A baade berettiget og forpligtet til at klage for hendes Vedkommende; men hun er aldeles uberettiget til at overføre dette Forhold paa vore Skoler i Almindelighed. — Undertegnede er selv Lærerinde ved en Kommuneskole, og jeg ved, at det er baade min egen og mange Kollegers Stræben Landet over netop ikke at gøre Undervisningen i Religion til en tør Udenadslæren med dertil hørende Overhøring, men derimod efter ringe Evne at bibringe vore Børn en Kristendomskundskab, som kan have Betydning for dem Livet igennem.

Hvis man med Hensyn til Lærebogslektionen gennemgaar den forud med